

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Hańczyc-Górska

Protokolant: Natalia Pająk

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2019 r. w Legionowie na rozprawie

sprawy z powództwa Z. Ł.

przeciwko M. W. (poprzednio Ł.)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone w punkcie III wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 28 września 2016 roku w sprawie III C 107/16 od pozwanej M. W. (poprzednio Ł.) na rzecz powódki Z. Ł. z kwoty po 800 (osiemset) złotych miesięcznie do kwoty po 1100 (jeden tysiąc sto) złotych miesięcznie płatne do jej rąk do dnia 10 - go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 1 września 2018 roku;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

V. zasądza od pozwanej M. W. (poprzednio Ł.) na rzecz Skarbu Państwa- kasa Sądu Rejonowego w Legionowie kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty od pozwu.

UZASADNIENIE

W dniu 28 listopada 2017 roku (data prezentaty) małoletnia wówczas Z. Ł. urodzona dnia (...) w W. reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego J. Ł. złożyła pozew o podwyższenie alimentów od pozwanej M. W. (poprzednio Ł.) z kwoty po 800 złotych miesięcznie do kwoty po 1500 złotych miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki wynoszą kwotę 2878,80 zł i składają się na nie przede wszystkim: koszty związane z utrzymaniem domu łącznie z mediami w kwocie 500 złotych miesięcznie, zakup biletów w kwocie 252 złote miesięcznie, abonament telefoniczny w kwocie 66,83 złote, koszty wycieczek szkolnych w kwocie 50 złotych miesięcznie, opłata za korepetycje przygotowujące do matury z matematyki i języka polskiego w kwocie 300 złotych miesięcznie, korepetycje z języka angielskiego w kwocie 160 złotych miesięcznie, koszty uczęszczania na basen w kwocie 40 złotych miesięcznie, zakup podręczników i pomocy szkolnych w kwocie 75 złotych miesięcznie, wyżywienie w kwocie 800 złotych miesięcznie, zakup ubrań i obuwia w kwocie 200 złotych miesięcznie, artykuły kosmetyczne i chemiczne w kwocie 100 złotych miesięcznie oraz organizacja wyjazdów w ferie zimowe i wakacje w łącznej kwocie 4000 złotych rocznie, co w przeliczeniu na miesiące, daje kwotę 333 złotych. Małoletnia powódka zamieszkuje z ojcem, który prowadzi działalność gospodarczą. Matka małoletniej nie utrzymuje z nią kontaktu. (pozew k. 2 - 4)

Na rozprawach: w dniu 7 marca 2018 roku, 16 maja 2018 roku oraz 16 stycznia 2019 roku pełnomocnik powódki popierał powództwo w całości (k. 84, 258 i 547). Na rozprawie w dniu 16 stycznia 2019 roku powódka również popierała powództwo w całości (k. 549).

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 stycznia 2018 roku (data prezentaty), a następnie w dniu 29 stycznia 2018 roku (data prezentaty) pozwana M. W., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości. (odpowiedź na pozew k. 38, 40 – 42 verte) Na rozprawach: w dniu 7 marca 2018 roku, 16 maja 2018 roku oraz 16 stycznia 2019 roku pełnomocnik pozwanej konsekwentnie wnosił o oddalenie powództwa w całości (k. 84, 258 i 549).

Na podstawie całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Z. Ł. urodzona dnia (...) w W., dla której sporządzono akt urodzenia za numerem (...) pochodzi ze związku małżeńskiego J. Ł. i pozwanej M. Ł. (1) (obecnie W.). Wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 28 września 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt III C 107/16 orzeczono rozwód związku małżeńskiego stron bez orzekania o winie. (dowód: k. 59 akt Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie o sygnaturze III C 107/16) W wyroku tym, wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią powierzono jedynie ojcu dziecka ustalając, że miejscem zamieszkania córki będzie każdorazowe miejsce zamieszkania jej ojca. Natomiast kosztami utrzymania małoletniej wówczas Z. Ł. obciążono oboje rodziców, ustalając udział matki w tych kosztach na kwotę po 800 złotych miesięcznie, płatnych do rąk ojca dziecka do dnia 10-go dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktu procentowego. Wcześniej aktem notarialnym z dnia 12 marca 2016 roku repertorium A numer (...) M. wówczas jeszcze Ł. oświadczyła, że zobowiązuje się w ramach obowiązku alimentacyjnego do płacenia na rzecz małoletniej córki Z. Ł., przez okres pozostawiania córki Z. Ł. pod wyłączną opieką ojca J. Ł., alimentów w kwocie 800 złotych miesięcznie, płatnych z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami przysługującymi od dnia opóźnienia zapłaty każdej raty do dnia zapłaty, poczynając od dnia 1 kwietnia 2016 roku, gotówką do rąk J. Ł. lub przelewem na wskazany przez niego rachunek bankowy a J. Ł. oświadczył, że wyraża na to zgodę. (dowód: kopia aktu notarialnego zawierającego umowę o ustalenie obowiązku alimentacyjnego sporządzonego przez Notariusza K. L. w Kancelarii Notarialnej w S. za numerem Rep. A 500/2016 (dowód: k. 5 – 6 akt)

W czasie orzekania o obowiązku alimentacyjnym w sprawie o rozwód małoletnia Z. Ł. miała 16 lat. Zamieszkiwała z ojcem w jego domu. Rozpocząła naukę w pierwszej klasie liceum ogólnokształcącego w L..

Ojciec powódki J. Ł. w tym czasie prowadził jednoosobową działalność gospodarczą. Prowadził sklep rybny w S. w lokalu stanowiącym jego własność. Z tego tytułu osiągał dochody w kwocie 3000 – 4000 złotych miesięcznie.

Pozwana M. Ł. (1) zamieszkiwała ze swoim obecnym mężem. Pracowała jako kelnerka w (...) S. A. w W. z wynagrodzeniem miesięcznym netto w kwocie 1823,03 złote. (dowód: zaświadczenie o zarobkach k. 49 akt Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie o sygnaturze III C 107/16)

W czasie wytoczenia powództwa w niniejszej sprawie, małoletnia Z. Ł. miała 17 lat, natomiast w toku procesu osiągnęła pełnoletność. Aktualnie ma 18 lat i wraz ze swoim ojcem i jednocześnie jej pełnomocnikiem w niniejszej sprawie, mieszka w domu o powierzchni 150 m² posadowionym na działce o powierzchni 587 m² stanowiącym jego własność i położonym w J. w gminie S.. Nie posiada żadnego majątku, na jej rzecz ojciec przekazał pieniądze w kwocie 40 000 złotych. Jednak powódka nie może nimi dysponować z uwagi na toczącą się pomiędzy jej rodzicami sprawę o podział majątku. Powódka jest uczennicą klasy trzeciej Liceum Ogólnokształcącego w L. o profilu humanistyczno-artystycznym. Uczy się bardzo dobrze, nie ma żadnych zagrożeń na koniec pierwszego semestru, ma wzorowe zachowanie, a nadto jest lubiana przez dyrekcję szkoły. Na koniec pierwszego semestru jej średnia ocen wyniesie powyżej 4.0. W tym roku przystąpi do egzaminu maturalnego i prawdopodobnie będzie zdawać takie przedmioty jak język polski, język angielski w stopniu rozszerzonym i być może matematykę. Po ukończeniu Liceum oraz zdaniem

egzaminie maturalnym chce kontynuować naukę na kierunku prawo, dziennikarstwo lub architektura w W.. W bieżącym roku wzięła udział w balu studniówkowym w hotelu (...), za który zapłaciła kwotę 400 złotych, natomiast łącznie z zakupem sukienki, butów, rajstop oraz innych potrzebnych rzeczy koszt studniówki wyniósł około 1500 złotych. Podręczniki do szkoły kosztowały około 500-600 złotych i były to zarówno podręczniki używane, jak i nowe. Powódka uczęszcza na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego, których koszt wynosi 50 złotych za godzinę oraz na matematykę, za którą płaci po 70 złotych za godzinę. Z języka angielskiego ma jeszcze lekcje indywidualne, które kosztują 70 złotych za godzinę. (dowód: kopia umowy z dnia 5 października 2017 roku k. 173, kopia potwierdzenia transakcji k. 546) Z. Ł. nie choruje i nie przyjmuje na stałe żadnych leków chyba, że są to leki przeciwbólowe. W razie potrzeby chodzi do stomatologa na wizyty kontrolne. Koszt leczenia zęba ze znieczuleniem to kwota około 150 złotych, natomiast bez znieczulenia jest to kwota 120 złotych (dowód: historia zdrowia i choroby z (...) k. 175-177) Powódka do szkoły dojeżdża autobusem i bilet miesięczny na jedną linię autobusową kosztuje 22,50 złotych, natomiast jeśli musi zostać dłużej w szkole, wówczas musi kupić bilet za 5 złotych na inny autobus. W ostatnim roku zdała egzamin na prawo jazdy, który łącznie z opłatą za egzamin oraz dodatkowymi jazdami doszkalającymi wyniósł kwotę 2000 złotych. (dowód: kopie potwierdzeń wpłat nr (...) i (...) k.174, kopia dowodu wpłaty k. 30) Powódka Z. Ł. ma również uprawnienia sternika motorowerowego, żeglarza jachtowego oraz tytuł ratownika. Wszystkie ukończone dodatkowe kursy zostały opłacone przez nią samą. Z. Ł. nie ma kontaktu ze swoją matką. Ostatni raz widziała matkę trzy lata temu, natomiast przez telefon rozmawiała z nią w listopadzie 2017 roku. Koszty jej utrzymania jej ojciec oszacował na kwotę 3000 złotych miesięcznie, na którą składają się wydatki związane z wyżywieniem, zakupem biletów, opłatą za abonament telefoniczny, wycieczkami szkolnymi, opłatą za korepetycje przygotowujące do matury z matematyki i języka polskiego, korepetycje z języka angielskiego, wyjścia na basen, zakup podręczników i pomocy szkolnych, zakup ubrań, obuwia, artykułów kosmetycznych i chemicznych, zorganizowanie wycieczki zimowej i letniej oraz wyjścia ze znajomymi lub do rodziny. (dowód: kopie paragonów fiskalnych k. 30 – 31, kopie potwierdzeń zamówień k. 35 – 36 oraz potwierdzenie transakcji k. 546) W ostatnim czasie koszty te wiązały się również z przyjęciami z okazji 18-tych urodzin znajomych. Sama powódka nie zorganizowała swojego przyjęcia urodzinowego dla znajomych, tylko dla najbliższej rodziny. W 2017 roku była z rodziną w Hiszpanii, przy czym koszty wycieczki pokryła jej ciotka. (dowód: kopia umowy zgłoszenia k. 169, kopie przelewów k. 170 – 171) Na przełomie miesiąca maja i czerwca ubiegłego roku była wraz ze swoim ojcem oraz najbliższą rodziną na wakacjach na Cyprze, który to wyjazd kosztował około 1700-1800 złotych za osobę plus ojciec wydał dodatkowo kwotę 50 euro. W wakacje wyjeżdżają natomiast do przyczepy campingowej. Pomiędzy Świętami Bożego Narodzenia a Nowym Rokiem powódka była wraz z ojcem na nartach przez okres 5 dni. Wyjazd ten kosztował około 1500 złotych za osobę i został sfinansowany przez ojca powódki. Za nocleg opłata wyniosła 60 złotych za noc, do tego doszły koszty związane z wypożyczeniem nart, wyżywieniem oraz dziennym karnetem na narty w kwocie 70 złotych. (dowód: przesłuchanie powódki Z. Ł. k. 548 verte – 549, przesłuchanie świadka J. Ł. k. 547 verte – 548)

Ojciec powódki J. Ł. ma 50 lat, nie ożenił się ponownie. Oprócz powódki nie ma nikogo innego na swoim utrzymaniu. Poza powódką, ze związku małżeńskiego z pozwaną, ma jeszcze starszego syna M. Ł. (2) w wieku 27 lat. Syn J. Ł. i pozwanej usamodzielnili się, mieszka wraz ze swoją dziewczyną w mieszkaniu po swojej babci ojczystej w pobliżu miejsca zamieszkania powódki oraz ojca. Ojciec nie utrzymuje go, pomaga mu jedynie finansowo, natomiast matka nie utrzymuje z nim kontaktu. J. Ł. mieszka tylko z córką i ponosi koszty związane z eksploatacją domu w kwotach: około 150 złotych miesięcznie za prąd, zakup butli gazowej do kuchni 49 – 50 złotych, przy czym jedna butla wystarcza na około 2-2,5 miesiąca. W listopadzie ubiegłego roku pękł piec centralnego ogrzewania. Koszt zakupu nowego pieca to kwota rzędu około 3200 złotych oraz koszty montażu - 300 złotych. J. Ł. zamierza przyłączyć dom do sieci gazowej. (dowód: kopia umowy o przyłączeniu do sieci gazowej nr (...) z dnia 7 lutego 2018 roku k. 180) Aktualnie dom jest ogrzewany węglem, przy czym jedna tona opału kosztuje około 1000 złotych, a powódka i jej ojciec potrzebują średnio 5-6 ton opału na sezon grzewczy. Ojciec powódki cierpi na nadciśnienie oraz choroby reumatyczne. Nie przyjmuje jednak na stałe żadnych leków, pozostaje tylko pod stałą kontrolą lekarza. Prowadzi działalność gospodarczą - sklep rybny w S.. Nie zatrudnia innych pracowników. Jest właścicielem lokalu, w którym prowadzi sklep, o powierzchni 34 m² i wartości około 100.000,00-120.000,00 złotych. J. Ł. ponosi koszty związane z utrzymaniem lokalu w postaci podatku w kwocie około 500-600 złotych rocznie oraz rachunków za prąd w kwocie około 400-600 złotych. Ponosi też koszty zakupu paliwa do samochodu, jego amortyzacji oraz odprowadza składki ZUS. J. Ł. w 2016 roku osiągnął

przychód w kwocie 225 138,71 złotych, a dochód w kwocie 18 633,69 złotych. (dowód: kopia PIT 36 k. 17 – 28) W 2017 roku uzyskał przychód w kwocie 361 614,02 złote, zaś dochód w kwocie 48 149,20 złotych. (dowód: kopia PIT-36 k. 158 – 168) Pomiędzy J. Ł. a pozwaną M. W. przed tutejszym Sądem w I Wydziale Cywilnym toczy się sprawa o sygnaturze akt I Ns 368/17 o podział majątku, która to sprawa obecnie pozostaje zawieszona. (dowód: kopia postanowienia z dnia 4 czerwca 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt I Ns 368/17 k. 412 – 412 verte) Ponadto aktem notarialnym z dnia 12 marca 2016 roku, sporządzonym w Kancelarii Notarialnej Notariusz K. L. w S. za numerem Repertorium A 503/2016 strony zawarły umowę majątkową małżeńską dotyczącą ustanowienia pomiędzy nimi ustroju rozdzielnosci majątkowej oraz dokonali częściowego podziału majątku wspólnego. Na podstawie niniejszej umowy J. Ł. nabył na wyłączną własność lokal mieszkalny numer (...) o powierzchni 24,70 m² położony w S. przy ulicy (...) w powiecie (...), województwie (...), dla którego prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...) (dowód: odpis zupełny z księgi wieczystej o numerze (...) k. 123 – 125) oraz zabudowaną domem jednorodzinny nieruchomości stanowiącą działki gruntu oznaczone numerami ewidencyjnymi (...) o obszarze 440 m² i 117/1 o powierzchni 149 m² położoną w J. przy ulicy (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...). Na podstawie tej umowy majątkowej małżeńskiej, M. Ł. (1) (obecnie W.) nabyła na wyłączną własność spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) o powierzchni 30,90 m² położone w L. przy ulicy (...) wraz z nabytym wkładem budowlanym, dla którego nie została założona księga wieczysta; spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego numer (...) o powierzchni 30,90 m² położone w L. przy ulicy (...), dla którego nie było prowadzonej księgi wieczystej oraz udział wynoszący 34/60 części jako (...) we wszystkich prawach obejmujących nakłady do 1/14 części budynku - pawilonu usługowo-handlowego w L. przy ulicy (...) obecnie (...), wybudowanego przez dzierżawców działek o numerach (...) powierzchni łącznej 1250 m² z prawem do korzystania z udziału obejmującego pawilon nr 14 o powierzchni użytkowej łącznej 60 m² wraz z prawem do zajmowanego lokalu o powierzchni użytkowej 34 m² wraz z prawami wynikającymi z umowy dzierżawy z dnia 10 maja 2001 roku do udziału w działkach, na których budynek znajduje się. (dowód: kopia aktu notarialnego z dnia 12 marca 2016 roku Repertorium A nr 503/2016 k. 231 – 239) Poza domem w J. ojciec powódki J. Ł. nie jest właścicielem innych nieruchomości. W udziale wynoszącym 1/2 część odziedziczył mieszkanie po swojej matce. Jest właścicielem samochodu marki T. (...), rok produkcji 2010 o wartości około 48 000 złotych oraz V. transportera z 1999 roku o wartości około 5 000 złotych. Ponadto jego własność stanowią rzeczy znajdujące się w sklepie, który prowadzi oraz łódka wędkarska o wartości około 500 złotych. Ma konto firmowo-prywatne, na którym zgromadzone zostały środki pieniężne jego córki w kwocie 40.000,00 złotych, syna w kwocie 46.000,00 złotych oraz jego własne w kwocie około 40.000,00-50.000,00 złotych. Syn zbiera pieniądze na mieszkanie, ale nie chce mieć dostępu do tych pieniędzy, dlatego też znajdują się one na tym koncie bankowym (dowód: kopia bankowego dowodu wpłaty k. 343 oraz przesłuchanie świadka J. Ł. k. 547 verte – 548, pismo z Urzędu Skarbowego k. 274 - 277)

Pozwana M. W. ma 50 lat, ukończyła studia wyższe magisterskie na kierunku pedagog, marketing i zarządzanie. Wyszła ponownie za mąż i do dnia dzisiejszego pozostaje w związku małżeńskim z A. W.. (dowód: kopia odpisu skróconego aktu małżeństwa k. 320) Ze związku tego nie posiada dzieci. Z obecnym mężem w dniu 27 lipca 2017 roku zawarła umowę majątkową przedmałżeńską tzw. intercyzę. (dowód: kopia aktu notarialnego sporządzonego przed Notariuszem A. S. (1) w Kancelarii Notarialnej w K., za numerem Repertorium A 4781/2017 z dnia 27 lipca 2017 roku k. 139 – 140) A. W. miesięcznie zarabia kwotę 2062 złote netto. (dowód: oświadczenie M. W. k. 523) Mieszkają we wsi R. położonej w powiecie (...). Pozwana wynajmuje dom, jednakże nieodpłatnie, inwestuje natomiast w ten dom i ponosi koszty związane z jego użytkowaniem w kwocie około 100 złotych miesięcznie za energię elektryczną oraz zakup butli gazowej w kwocie 50 złotych, przy czym jedna taka butla starcza na miesiąc użytkowania. Dom jest ogrzewany piecem węglowym. Na zimę wraz z mężem zakupiła 6 ton węgla, przy czym jako cenę 1 tony węgla podała kwotę około 600 złotych. Latem woda ogrzewana jest piecem na drewno i na rok czasu potrzebne jest 6 kubików drewna, przy czym jeden kubik kosztuje około 100 złotych. (dowód: kopia dokumentu dostawy wyrobów węglowych k. 364) Podczas rozwodu, a tym samym w chwili orzekania o wysokości alimentów zatrudniona była w pełnym wymiarze czasu na stanowisku kelnerki w (...) S.A. od dnia 16 października 1995 roku do dnia 5 grudnia 2017 roku. (dowód: kopia świadectwa pracy z dnia 6 grudnia 2017 roku k. 46) Następnie w dniu 30 listopada 2017 roku rozwiązano z pozwaną

umowę o pracę bez zachowania terminu wypowiedzenia. Powodem rozwiązania umowy o pracę była niezdolność do pracy wskutek choroby trwająca dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia za czas choroby i zasiłku chorobowego oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego przez pierwsze trzy miesiące, gdy pracownik był zatrudniony u danego pracodawcy co najmniej sześć miesięcy. (dowód: kopia oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 30 listopada 2017 roku k. 45) W czasie ustalania wysokości alimentów po raz ostatni, M. W., jak podała, posiadała środki finansowe pochodzące ze sprzedaży lokali oraz pozostawała na zasiłku rehabilitacyjnym w kwocie 2500 złotych netto miesięcznie. Prowadzi własną działalność gospodarczą w postaci pizzerii od dnia 16 lipca 2016 roku w K., a następnie od miesiąca lutego 2017 roku do miesiąca czerwca 2018 roku w B., która jednak nie przynosiła dochodów. Pizzeria ta została przez pozwaną wyremontowana. (dowód: kopie faktury VAT (...) k. 349 – 350, faktury nr (...) k. 351, faktury VAT korekta nr (...) / 3/08/2017/ (...) k. 352, faktury VAT nr (...) k. 353, kopia paragonów fiskalnych k. 354 – 355, paragonu imiennego (...) k. 356, faktury VAT (...) k. 357, faktury nr (...) k. 358, faktury VAT nr (...) k. 359, faktury nr (...) k. 360, faktury VAT nr (...) k. 361, faktury VAT (...) k. 363, faktury nr (...) k. 365, faktury VAT (...) k. 367, faktury VAT (...) k. 368, 371, faktury VAT (...) k. 369 – 370, faktury VAT (...) k. 372, faktury VAT (...) k. 373, faktury nr (...) k. 374, faktury VAT (...) k. (...), faktury nr (...) k. 376, faktury VAT (...) k. 377, faktury VAT nr (...) k. 380 faktury końcowej (...) k. 383 faktury zaliczkowej (...) k. 384, faktury VAT nr (...) k. 385 oraz faktury VAT (...) k. 386) Pozwana prowadzi działalność gospodarczą, która w toku postępowania w niniejszej sprawie na wniosek M. W. pozostawała zawieszona w okresie od dnia 16 maja 2018 roku do dnia 6 września 2018 roku oraz od dnia 11 stycznia 2019 roku. Zatrudniała jedną osobę. (kopia: potwierdzenie przyjęcia wniosku k. 538 oraz wydruk ze strony internetowej (...) k. 539 – 540) Aktualnie pozwana jest zatrudniona na stanowisku administratora w Zakładzie Usług (...) w B. na podstawie umowy o pracę od dnia 15 lutego 2018 roku na czas nieokreślony z miesięcznym wynagrodzeniem brutto od miesiąca maja 2018 roku w kwocie 3700 złotych. Dodatkowo w miesiącu marcu 2018 roku otrzymała kwotę 50 złotych jako wynagrodzenie z okazji Ś. Wielkanocnych oraz w miesiącu maju 2018 roku kwotę 260 złotych tytułem premii uznaniowej. W okresie zatrudnienia pozwana nie korzystała ze zwolnień lekarskich. (dowód: kopia zaświadczenia z dnia 17 maja 2018 roku k. 286 oraz pismo z zakładu pracy z dnia 28 maja 2018 roku k. 400 – 401) Pozwana w 2016 roku osiągnęła przychód w kwocie 154 537,65 złotych, a dochód w kwocie 31 545,63 złotych. (dowód: kopia PIT 36 i PIT/B k. 99 – 108) Pełnomocnikiem pozwanej jest jej obecny mąż A. W.. (dowód: kopia rocznej struktury przychodu k. 09) W 2017 roku uzyskała przychód w kwocie 121 230,68 złotych, a dochód w kwocie 29 011,90 złotych. (dowód: kopia PIT-36 k. 303 – 308, kopia PIT/B k. 309 – 310) Mąż pozwanej w tym samym roku wykazał przychód w kwocie 3590,91 złotych, a dochód w kwocie 2 700,91 złotych. (dowód: kopia PIT 37 k. 311 – 314) A. W. wynajmuje też część ogrodu posesji położonej w B. przy ulicy (...). (dowód: kopia umowy k. 397 – 398) Pozwana jest zobowiązana do spłaty trzech pożyczek, zaciągniętych w G. Banku na kwotę 24 000 złotych, w banku (...) S.A. na kwotę 39 000 złotych oraz kredytu samochodowego w banku (...) na kwotę 44 876,63 złotych. Miesięczne raty wynoszą odpowiednio 607,62 złote, 620,90 złotych i 726, 27 złotych. (dowód: kopia umowy pożyczki nr (...) k. 54, zawiadomienie o zmianie wysokości raty spłaty kredytu/pożyczki z dnia 21 września 2016 roku k. 55 oraz harmonogram spłat kredytu (...) - (...) k. 501 – 507) W dniu 9 października 2018 roku zaciągnęła kredyt na zakup nowego samochodu, który, jak podała, był jej potrzebny, aby dojeżdżać do pracy. M. W., poza powódką, nie ma innych dzieci na swoim utrzymaniu. Regularnie wywiązuje się z ciężącego na niej obowiązku alimentacyjnego względem córki ustalonego na kwotę po 800 złotych miesięcznie. Posiada oszczędności w kwocie 40 000 złotych, które zamierza przeznaczyć na zakup domu. Pozwana podała, że rozwód źle wpłynął na jej stan zdrowia. Leczy się psychiatrycznie, ma depresję oraz nadeśnienie tętnicze. (dowód: kopie historii choroby i zwolnień lekarskich k. 78 – 81, k. 112, k. 262, k. 263, k. 264 - 265 oraz k. 266 – 271, k. 284,) Na leki wydaje miesięcznie kwotę około 150 złotych. Przyjmuje leki o nazwach (...), (...), (...) oraz (...). Pozwana nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Jest właścicielem samochodów marki F. (...), rok produkcji 2010 zakupionym za kwotę 29.520 złotych oraz nowo zakupionego samochodu marki O. (dowód: kopia faktury numer (...) k. 97) Aby zakupić samochód marki O., sprzedała swój stary samochód marki V. (...). Aktualnie nie ma problemów finansowych. Sprzedała dwa mieszkania oraz lokal użytkowy w L. za łączną kwotę 481 000 złotych. (dowód: kopia aktu notarialnego Repertorium A nr 5437/2016 k. 432 – 437, kopia aktu notarialnego Repertorium A nr 3362/2016 k. 451 – 456, kopia aktu notarialnego Repertorium A nr 3268/2016 k. 462 – 468 oraz oświadczenie M. W. k. 335) W zamian za to nabyła nieruchomość w B. za kwotę 120 000 złotych, nieruchomość w K. za kwotę 65 000 złotych oraz nieruchomość w B. za kwotę 40 000 złotych. (dowód: kopia aktu notarialnego Repertorium A numer (...) k. 438 – 443, kopia aktu notarialnego Repertorium A numer (...) k. 444 – 450 oraz kopia aktu notarialnego Repertorium A numer

(...) k. 457 – 461.) Następnie sprzedała lokal w B. za cenę 120 000 złotych oraz, jak twierdzi, w B. za łączną cenę 194 000 złotych, jednak nie złożyła do akt wypisu aktu notarialnego potwierdzającego tę okoliczność. (dowód: kopia aktu notarialnego Repertorium A numer (...) k. 426 – 431 verte) Z odpisów zupełnych ksiąg wieczystych wygenerowanych w dniu 21 marca 2018 roku wynika, iż M. Ł. (1) jest właścicielką lokalu niemieszkalnego położonego w B. Osiedle (...) o powierzchni 56 m², dla którego prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...) (dowód: odpis zwykły z księgi wieczystej numer (...) k. 132) oraz lokalu mieszkalnego położonego w K. przy ulicy (...) o powierzchni 46,30 m², dla którego prowadzona jest księga wieczysta numer (...). (dowód: odpis zwykły z księgi wieczystej numer (...) k. 133)

Pozwana nie utrzymuje kontaktu ze swoją córką, a powódką w niniejszym postępowaniu. Ostatni raz widziała córkę 3 lata temu w 2016 roku, a kontakt telefoniczny miała z nią w 2017 roku. Nie przekazuje córce żadnych prezentów poza zasądzonymi w wyroku rozwodowym alimentami. Nie ma z nią kontaktu telefonicznego i nie interesuje się jej losem. Zakupiła dla córki kartę telefoniczną, która jednak została jej przez córkę odesłana z informacją, że nie chce od swojej matki żadnych prezentów. (dowód: przesłuchanie M. W. k. 496 – 497 – verte)

M. W. złożyła pozew przeciwko Z. Ł. o obniżenie alimentów, sprawa została zarejestrowana w tutejszym Sądzie pod sygnaturą akt III RC 19/18, jednakże z uwagi na nieuzupełnienie jego braków, pozew został zwrócony zarządzeniem z dnia 12 września 2018 roku.

Ponadto Sąd pominął wniosek pełnomocnika pozwanej o przesłuchanie świadka A. S. (2) zawarty w piśmie procesowym z dnia 26 marca 2018 roku (k. 146), bowiem pełnomocnik na rozprawach nie popierał tego wniosku.

Sąd dał wiarę dowodowi z przesłuchania świadka J. Ł. oraz powódki Z. Ł., albowiem zeznali oni w sposób spójny i logiczny, a ich twierdzenia zostały wykazane złożonymi do akt dokumentami, a nadto ich zeznania korespondują ze sobą. W ocenie Sądu Rejonowego na wiarę zasługują również zeznania powódki oraz jej ojca w zakresie kosztów jej utrzymania. Z zasad doświadczenia życiowego wynika bowiem, iż koszty utrzymania ucznia klasy trzeciej liceum, który zamierza kontynuować naukę, a zatem osiągnąć dobre lub bardzo dobre wyniki na maturze, korzysta z korepetycji, kształtują się na poziomie od 1800 do 2500, 3000 złotych. W tym stanie rzeczy koszty te nie są zawyżone i są adekwatne dla osoby w wieku powódki, przy przyjęciu zasady równej stopy życiowej dzieci z ich rodzicami. Ponadto Z. Ł. aktualnie uczy się w klasie maturalnej, co wiąże się z koniecznością uczęszczania na korepetycje z przedmiotów wchodzących w obowiązkowy zakres egzaminu maturalnego. W toku postępowania ustalono, że żywność dla powódki zakupuje jej ojciec i nie korzysta ona z cateringu szkolnego z uwagi na jego wysoki koszt.

Z kolei dowód z przesłuchania pozwanej M. W. zasługuje na wiarę jedynie w części. W ocenie Sądu nie zasługuje na wiarę twierdzenie pozwanej, iż jej małżonek nie pracuje i pozostaje na jej wyłącznym utrzymaniu, bowiem w aktach sprawy zalega jego zeznanie podatkowe za 2017 roku, a nadto sama pozwana w swoim oświadczeniu (k. 523) podała wysokość jego zarobków, twierdząc jednocześnie podczas przesłuchania, że jej mąż nie pracuje. Pozwana wykazała, że leczy się na stałe, jednakże twierdzenia pozwanej o jej złym stanie zdrowia nie mogą się ostać, bowiem nie posiada ona orzeczenia o niepełnosprawności, prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą, a z zaświadczenia jej pracodawcy wynika, że w okresie zatrudnienia nie przebywała na zwolnieniu lekarskim. (k. 401) Ponadto pozwana w toku całego postępowania podnosiła, że pozostaje w tragicznej sytuacji finansowej, jednak podczas przesłuchania podała, że nie pozostaje w trudnej sytuacji finansowej i ma oszczędności w kwocie 40 000 złotych. Jest właścicielką dwóch nieruchomości, zbyła trzy nieruchomości w L. i dwie inne po ich zakupie. Przyjąć zatem należy, iż twierdzenia pozwanej w tym zakresie są wewnętrznie sprzeczne.

Sąd nie obdarzył mocą dowodową wydruków z kas fiskalnych dołączonych do akt sprawy, bowiem stanowią one jedynie potwierdzenie tego, iż danego dnia zakupione zostały we wskazanym sklepie określone towary, jednak nie określają one kto je zakupił i na zaspokojenie czyich potrzeb. Sąd dał wiarę dowodom z pozostałych dokumentów dołączonych do akt oraz do akt sprawy Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie o sygnaturze III C 107/16, bowiem ich wiarygodności i autentyczności nikt nie kwestionował.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, przedmiotowe powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 96 § 1 k.r.o. rodzice wychowują dziecko pozostające pod ich władzą rodzicielską i kierują nim. Obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotowywać je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa odpowiednio do jego uzdolnień. Stosownie do niniejszego artykułu, rodzice, w zależności przede wszystkim od swych możliwości, są zobowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia jego potrzeb fizycznych, w postaci mieszkania, wyżywienia, odzieży, środków higieny osobistej, a także leczenia w razie choroby, jak również potrzeb duchowych (kulturalnych), środków wychowania (edukacji) zgodnych z uzdolnieniami oraz dostarczania wypoczynku, czy też rozrywek. Przy ocenie Sądu, które z potrzeb winny być uznane za usprawiedliwione, należy brać pod uwagę możliwości zobowiązanego oraz zakres i rodzaj potrzeb uprawnionego. Każde dziecko musi mieć natomiast zapewnione podstawowe warunki mieszkalne, egzystencji, czyli wyżywienie zapewniające prawidłowy rozwój fizyczny, odzież odpowiednią do wieku, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz ochronę jego osoby, czy też majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby, zależy tylko i wyłącznie od osobistych cech każdego dziecka, przyjętego przez zobowiązanego modelu konsumpcji, jak również od zamożności zobowiązanych.

Z treści art. 128 k. r. o., wynika, że obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Stosownie do treści art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, jak również istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Należy przy tym zauważyć, że podstawę takiego powództwa może stanowić tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej, niż po uprawomocnieniu się wyroku zasądającego alimenty, albowiem powództwo nie może zmierzać do weryfikacji prawomocnego orzeczenia sądu dotyczącego obowiązku alimentacyjnego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999 r. sygn. akt I CKN 274/99; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 1999 r., sygn. akt I CKN 687/98). Należy przy tym zauważyć, że wpływ na wysokość alimentów mają przede wszystkim usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, o czym stanowi art. 135 § 1 k.r.o.

Alimenty należne dla powódki od jej matki M. W. zostały ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie z dnia z dnia 28 września 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt III C 107/16 na kwotę 800 złotych miesięcznie, a zatem dwa i pół roku temu. W tym czasie małoletnia wówczas powódka zamieszkiwała ze swoim ojcem, ukończyła naukę w gimnazjum i rozpoczynała naukę w liceum ogólnokształcącym znajdującym się w L.. Natomiast ojciec małoletniej, J. Ł. prowadził jednoosobową działalność gospodarczą, prowadził w S. sklep rybny. Matka małoletniej zamieszkiwała ze swoim partnerem, a obecnie mężem, pracowała w (...) S. A. w W. w charakterze kelnerki z wynagrodzeniem netto w kwocie 1823,03 złote.

Aktualnie powódka Z. Ł. ma 18 lat. Uczy się w trzeciej klasie liceum ogólnokształcącego, w klasie maturalnej. Zamierza kontynuować naukę na studiach wyższych. Korzysta z korepetycji z matematyki i języka angielskiego. Uczy się dobrze. zaś jej potrzeby związane z utrzymaniem i nauką są znaczne. Jest to wynikiem realizacji obowiązku szkolnego oraz rozwojem aktywności życiowej. W konsekwencji niewątpliwie wzrosły jej usprawiedliwione potrzeby, już tylko z uwagi na konieczność korzystania z korepetycji, leczeniem. Ponadto powódka znajduje się w okresie intensywnego wzrostu, dojrzewania, co generuje znaczne koszty związane z zakupem odzieży i obuwia czy też wyżywienia, rozrywki, wypoczynku czy uczestniczenia w wycieczkach, życiu szkolnym. Matka pozwanej M. W. nie kontaktuje się z córką, nie przekazuje jej żadnych pieniędzy lub prezentów poza alimentami.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność, iż powódka Z. Ł. mieszka tylko z ojcem. Sytuacja ta ma miejsce od 2016 roku, kiedy to pozwana M. Ł. (1) wyprowadziła się z dotychczas wspólnie zajmowanego domu. Od

tego również czasu powódka jest wychowywana tylko przez swojego ojca i to przede wszystkim na nim ciąży ciężar jej wychowania oraz utrzymania. J. Ł., zarówno w dacie orzekania o wysokości alimentów jak i obecnie prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą, która stanowi jego jedyny dochód. Podczas przesłuchania przyznał, iż jego dochody w ostatnim roku wzrosły. Poności koszty utrzymania domu, w którym zamieszkuje wraz z córką.

Pozwana związała się z A. W., natomiast w połowie 2017 roku zawarła z nim związek małżeński. Aktualnie M. W. pracuje i z tego tytułu osiąga dochody w kwocie 3 700 złotych brutto miesięcznie. Otrzymuje też premie uznaniowe, a pracodawca zwraca jej koszty dojazdu do pracy. Prowadzi też działalność gospodarczą, prowadziła dwie pizzerie. W miesiącu styczniu 2019 roku zawiesiła prowadzenie działalności gospodarczej. Jest właścicielką dwóch nieruchomości. Ponadto sprzedała, jak podała, pięć nieruchomości, w tym trzy w L. za łączną kwotę 481 000 złotych oraz dwie za łączną kwotę 194 000 złotych. Jest właścicielką dwóch samochodów. Spłaca też trzy pożyczki, przy czym jedną, na zakup nowego samochodu, zaciągnęła w toku niniejszego postępowania. Przyjmuje na stałe leki. Małżonek pozwanej pracuje Z córką ostatni raz rozmawiała telefonicznie w listopadzie 2017 roku, natomiast widziała się z nią ponad trzy lata temu. Poza powódką, ma jeszcze dorosłego syna M. Ł. (2), z którym również nie utrzymuje kontaktów. Matka z córką nie utrzymują ze sobą kontaktów, są do siebie wrogo nastawione. Pozwana nie ma nikogo na utrzymaniu poza powódką.

W ocenie Sądu Rejonowego pozwana nie znajduje się w trudnej sytuacji materialnej. Podkreślić należy, że nawet trudna sytuacja materialna zobowiązanego do alimentacji nie zwalnia go to od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Rodzice zmuszeni są, zatem, dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami, a w sytuacjach skrajnych, zwłaszcza o charakterze przejściowym, sprostanie obowiązkowi alimentacyjnemu wymagać będzie poświęcenia części składników majątkowych. (Tak : Kodeks rodzinny i opiekuńczy z komentarzem pod redakcją Kazimierza Piaseckiego, wydanie II zmienione, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2002, s. 803)

Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi przede wszystkim obowiązek troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka, a następnie należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 1997 roku, III CKN 217/97 (Lex Polonica nr 351778)). Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności przez dojście uprawnionego do pełnoletności. Nie jest również związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia podstawowego lub średniego wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź też ustanie tego obowiązku, jest to, czy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie. W ocenie Sądu Rejonowego Z. Ł., pomimo osiągnięcia pełnoletności, z uwagi na kontynuowanie nauki w Liceum Ogólnokształcącym, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Powódka pobiera naukę w szkole średniej, nie posiada majątku, a zatem nie jest w stanie zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb własnymi siłami nawet w części. Ojciec powódki wskazał całkowity miesięczny koszt utrzymania Z. Ł. na kwotę 3000 złotych.

Zwrócić należy także uwagę na treść art. 136 k. r. o., zgodnie z którym jeżeli w ciągu ostatnich trzech lat przed sądowym dochodzeniem świadczeń alimentacyjnych osoba, która była już do tych świadczeń zobowiązana, bez żadnego powodu zrzekła się prawa majątkowego lub w inny sposób doprowadziła do jego utraty albo jeżeli zrzekła się zatrudnienia lub zmieniła je na mniej zyskowne, nie uwzględnia się wynikłej stąd zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych. Pozwana w niniejszej sprawie, po ustaleniu jej obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki, zbyła pięć nieruchomości, zaciągnęła trzy pożyczki, w tym na zakup nowego samochodu, a zatem rozdysponowała swoim znacznym majątkiem, wiedząc o ciężącym na niej obowiązku alimentacyjnym na rzecz córki. Z uwagi na brzmienie art. 136 k. r. o. Sąd Rejonowy nie uwzględnił tej zmiany przy ustalaniu zakresu świadczeń alimentacyjnych, a zatem sytuację majątkową i zarobkową pozwanej ocenił jako ponadprzeciętną.

W niniejszej sprawie bez wątplenia doszło do zmiany stosunków zarówno po stronie powodowej jak i pozwanej. Dochody ojca powódki wzrosły i przewyższają średnie dochody. Także dochody uzyskiwane przez pozwaną z tytułu umowy o pracę wzrosły od czasu ustalania wysokości alimentów w miesiącu wrześniu 2016 roku. Ponadto pozwana prowadzi działalność gospodarczą, którą zawiesiła w miesiącu styczniu 2019 roku. Dochody pozwanej z tych tytułów

są ponadprzeciętne. Ponadto M. W. jest lub była właścicielką szeregu nieruchomości. W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że pozwana powinna w większym zakresie partycypować finansowo w kosztach utrzymania powódki, zwłaszcza że obecnie nie spełnia swojego obowiązku poprzez osobiste starania o jej wychowanie.

Zasadą kodeksową, jest że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, zaś wysokość alimentów określa się w oparciu o możliwości zarobkowe, biorąc pod uwagę całokształt sytuacji dłużnika alimentacyjnego, nie zaś jedynie aktualne zarobki. Według poczynionych ustaleń przez Sąd Rejonowy, pozwana utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę oraz dochodów uzyskiwanych z prowadzonej działalności gospodarczej. Jest lub była właścicielem szeregu nieruchomości i dwóch samochodów osobowych. Jej stopa życiowa jest znacznie wyższa od przeciętnej. Jako że zarówno stopa życiowa matki powódki jak i jej ojca jest wysoka, także ich córka ma prawo do utrzymania na wyższym niż przeciętny poziomie. Nie można zatem odmówić zasadności korzystania przez powódkę z zajęć dodatkowych, skoro uczęszcza do klasy maturalnej, czeka ją egzamin maturalny. Zamierza kontynuować naukę, a od wyników uzyskanych na maturze zależna jest jej dalsza edukacja. Nie można też odmówić prawa do korzystania z korepetycji, skoro chce rozwijać swoje zdolności i zainteresowania. Powódka ma też, z uwagi na osiągnięte przez jej rodziców dochody i posiadany majątek, prawo do wyżywienia czy też innych wydatków związanych z wypoczynkiem, ubiorem czy kosmetykami na poziomie wyższym niż przeciętny. Zasadnie także, zdaniem Sądu Rejonowego, ukończyła kurs prawa jazdy.

W ocenie Sądu Rejonowego w tym stanie rzeczy zasądzona kwota alimentów jest wystarczająca do zaspokojenia usprawiedliwionych, podstawowych potrzeb powódki takich jak normalne warunki bytowania i prawidłowy rozwój fizyczny, przy przyjęciu kryterium równej stopy życiowej rodziców i dzieci, oraz zapewni jej odpowiedni do jej wieku i uzdolnień prawidłowy rozwój umysłowy, a także rozrywki i wypoczynek obecnie oraz w okresie najbliższego rozwoju. Poza sporem pozostaje okoliczność, iż pozwana nie uczestniczy w życiu córki. Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W ocenie Sądu Rejonowego J. Ł. spełnia swoje zobowiązanie alimentacyjne względem Z. Ł. głównie w ten właśnie sposób. Ponośi on koszty utrzymania zajmowanego wraz z córką domu, ale przede wszystkim czyni starania o wychowanie i prawidłowy rozwój powódki. Obowiązek ten spełnia on należycie, o czym świadczy fakt, iż powódka może korzystać z niezbędnych korepetycji czy też wizyt lekarskich. W tej sytuacji, zdaniem Sądu Rejonowego, świadczenia alimentacyjne M. W. powinny polegać na pokrywaniu przeważającej części kosztów utrzymania uprawnionej, tym bardziej, że nie uczestniczy ona aktywnie w życiu córki.

Podkreślić należy, iż na obojgu rodzicach ciąży obowiązek utrzymania dzieci. Ociec powódki również powinien wykorzystywać swe możliwości zarobkowe, aby poprawić sytuację materialną zarówno swoją jak i córki.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo w części uznając je w pozostałym zakresie za wygórowane.

Określając zakres obowiązku alimentacyjnego, Sąd uwzględnił też możliwości zarobkowe matki powódki. Ustalone świadczenie alimentacyjne, w ocenie Sądu Rejonowego, nie doprowadzi pozwanej do niedostatku, zwłaszcza że nie ma nikogo innego na utrzymaniu poza powódką. Zasądzona w wyroku kwota alimentów stanowi zaledwie część całkowitych, miesięcznych kosztów utrzymania powódki, a kwota ta nie przekracza jej usprawiedliwionych potrzeb.

W pozostałym zakresie w kosztach jej utrzymania powinien partycypować jej ojciec.

W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy orzekł jak w punkcie I wyroku z mocy artykułu 128, 135, 133 i 138 kro, oddalając powództwo w pozostałej części jako zbyt wygórowane. Zaznaczyć należy, iż Sąd Rejonowy podwyższył wysokość alimentów należnych Z. Ł. od dnia 1 września 2018 roku, a więc od dnia rozpoczęcia przez nią nauki w klasie maturalnej, uznając, iż od tego czasu jej koszty utrzymania znacznie wzrosły z uwagi na konieczność korzystania z korepetycji, zdobycia dodatkowych uprawnień (prawo jazdy) czy też zakupu dodatkowych podręczników, repetytoriów.

O rygorze natychmiastowej wykonalności w punkcie pierwszym wyroku Sąd orzekł na zasadzie artykułu 333 § 1 punkt 1 k. p. c .

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd miał na uwadze, że strony uległy w swych żądaniach stronie przeciwnej w podobnym zakresie. W tym stanie rzeczy należało znieść wzajemnie koszty postępowania pomiędzy stronami. Ponadto z mocy art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2004 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zasądził od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa nieuiszczoną opłatę od pozwu w części uwzględnionego żądania.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy orzekł jak w wyroku.

z/ 1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej bez pouczeń,

2. za 14 dni lub z apelacją.